

HOMILIA DE LA MISSA CRISMAL 2020

Com canvien les coses. Mai no m'hauria imaginat que em trobaria celebrant la missa crismal, la missa de benedicció i consagració dels sants olis, a la capella del Seminari, acompanyat només de dos seminaristes. Ens trobem, però, en ple confinament a causa d'aquesta pandèmia (Covid-19). La retransmetem a través del canal de YouTube de la diòcesi perquè tots els preveres i fidels de la diòcesi us hi pugueu unir. Posposem la jornada sacerdotal, que des de fa molts anys celebrem al voltant d'aquesta festa, i confiem tenir-la i renovar les promeses sacerdotals el dia 19 de juny, solemnitat del Sagrat Cor.

Com deia al començar aquesta celebració, la meva predicació no es concentrarà avui en el sacerdoci –ho faré quan ens trobem tots reunits, més endavant-. Es fixarà en l'altre element important del ritu d'avui: la benedicció i la consagració dels olis que seran usats en els sagraments a partir d'aquesta Pasqua. Més encara, en l'oli que usarem per als baptismes, confirmacions, ordenacions sacerdotals, uncions dels malalts.

Fixeu-vos, l'oli és un producte preuat. És un producte que serveix per a moltes coses: curar, protegir, embellir, nodrir, enfortir, serveix perquè tot funcioni amb més suavitat, per reparar la pell del seu envelliment, del seu ressecament. D'aquests múltiples usos, en els sagraments que seran administrats amb aquest oli que avui beneiré i consagraré, hi ha tres usos que ens ajuden a comprendre el significat d'aquests sagraments.

El primer ús és curar, guarir. Diu l'explicació de la paràbola de Jesús sobre el bon samarità que, quan va trobar aquell home malferit al mig del camí, li va posar vi i oli a les seves ferides. Vi per desinfectar, oli per amorosir i protegir. De fet, si aquell bon samarità no hagués portat vi al damunt, igualment li hauria posat oli perquè la seva acidesa també té una certa capacitat per eliminar els microorganismes.

L'oli que damunt la ferida crea aquesta pel·lícula que amoreix i protegeix de l'entrada de nous microorganismes. L'oli que cura, que és medicinal.

Fixeu-vos que, en la unció dels malalts, imposem oli sobre el front i sobre les mans del malalt i diem aquelles paraules que invoquen la guarició de l'ànima i la guarició del cos. Els pecats són les ferides de l'ànima. Així doncs, l'oli i la seva capacitat guaridora, medicinal, protectora, ens parla de com Déu nostre Senyor pot curar-nos de les nostres ferides. Ferides que sovint ens porten al pecat. Pecats que sovint ens porten a una vida malalta. Ens parla, també, de les tantes guaricions físiques que Jesús va fer en els

nombrosos miracles durant la seva vida. Jesús vol curar-nos i el sagrament de la unció és el sagrament per excel·lència d'aquesta guarició.

És veritat, quan nosaltres volem ungir un malalt, si aquell malalt és plenament conscient, li demanem que primer es confessi, que primer posem el vi que desinfecta, que primer netegem aquella ferida infectada i després l'amorosim amb el bàlsam que representa l'oli.

L'oli, en tots els sagraments, també el de la unció, és icona i signe del do de l'Esperit Sant, que és qui fa possible qualsevol sagrament. La gràcia de Déu ens arriba amb l'esperit Sant, que és capaç de fer aquest miracle espiritual i físic.

L'oli alimenta, nodreix. Ho notem prou quan som generosos amb les amanides o quan fem el pa amb tomàquet. L'oli el fa més gustós i, alhora, alimenta, aporta calories. Però, també, si volem alimentar la nostra pell, ens posem oli, no només per protegir-la, sinó també per alimentar-la.

La pell és el teixit protector més extraordinari que hi ha. Mai els homes inventarem una capa protectora com la pell, capaç de protegir-nos del fred, de la calor, capaç de refrigerar-se ella sola, capaç de fer créixer pèl per protegir-nos més. La pell, si emmalalteix, si perd la seva capacitat protectora, estem perduts. La gravetat de la malaltia de la lepra precisament és perquè la pell emmalaltida no pot protegir, i llavors morim de qualsevol virus o bacteri perquè ens infectem immediatament.

La pell, ben nodrida, ben hidratada, tal com fa l'oli, funciona com una protecció extraordinària. Així, doncs, l'oli alimenta, nodreix el nostre organisme i la nostra pell.

Fixeu-vos que quan nosaltres consagrarem el Crisma, amb el qual ungirem els batejats, signarem els confirmands i ungirem les mans dels que s'ordenaran, el que estem demostrant és que l'Esperit Sant dona vida: dona la vida de Déu al batejat; dona la vida plena al cristià, a aquell qui és confirmat; fa possible que unes mans pobres, humils i pecadores siguin instrument perquè es produeixi el miracle quotidià de l'eucaristia. Més encara, fa possible que aquelles mans ungides siguin mans capaces d'administrar tots els altres sagraments, totes les presències de l'Esperit Sant que donen vida.

També quan perdona els pecats, aquelles mans ungides donen vida, restauren la vida, fan passar de la mort a la vida. Són molts els signes sacramentals que, partint de la capacitat nodridora de l'oli, ens parlen,

directament o indirectament, de la vida que rebem de Déu, per mitjà de l'Esperit Sant.

Fixeu-vos, quan som batejats i confirmats, som protegits de tants i tants perills que hi ha en el nostre món, rebem la força, la vigoria per resistir a les temptacions. Heus ací la tercera qualitat de l'oli. Sabem, perquè ho hem sentit moltes vegades, que, abans d'una cursa, els atletes professionals reben un massatge amb uns olis especials per escalfar i enfortir els músculs. Sabem també que si no poséssim oli, les mans no lliscarien bé damunt la pell de l'esportista i que la penetració d'aquest oli també escalfa, prepara i enforteix. L'oli dona aquella vigoria i elasticitat necessària per poder córrer bé a la cursa.

Les mares ungeixen els seus fills amb oli perquè estiguin calentonets. Quan tenim alguns músculs adolorits, hi posem algun unguent per escalfar-los i alleugerir el dolor. L'oli, doncs, és un signe de fortalesa, de l'equipament que necessitem per a la vida.

L'oli dels catecúmens, aquell que imposem en el pit dels que es preparen per batejar-se, és un signe del do de l'Esperit Sant per donar força en les temptacions. Mostra com Déu ens donarà sempre la força de voluntat per seguir Jesús amb fidelitat.

Tots sabem com necessitem l'ajuda de Déu per seguir el camí de l'evangeli, aquest camí que fa costa amunt, que té una porta estreta. Per seguir-lo, per passar-hi, ens cal l'ajuda de Déu, no només com aliment, sinó també com a força que ens permet rebutjar les temptacions i seguir fidelment.

També imposem oli exorcitzat quan algú se sent molt assetjat per les temptacions. Un oli que, acompanyat d'una oració, sigui instrument que enforteixi la nostra voluntat contra les temptacions insidioses i vehements del maligne.

Així, doncs, l'oli no només cura i protegeix, no només alimenta i nodreix, sinó que també enforteix i dona vigoria; per això, en tots els sagraments que s'usa l'oli, apareix la dimensió de la força que dona Déu per seguir el camí de l'evangeli, bo i rebutjant les temptacions del maligne.

Solsona, 6 d'abril de 2020